॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ततो भग्नेषु सैन्येषु भीमसेनेन संयुगे। दुर्य्योधनोऽब्रवीत् किन्नु सौबलो वाऽपि सञ्जय। २९४०
कर्णो वा जयतां श्रेष्ठो योधा वा मामका युधि। कृपो वा कृतवर्म्मा च द्रौणिर्दुःशासनोऽपि वा।
अत्यद्भुतमहं मन्ये पाण्डवेयस्य विक्रमं। यदेकः समरे सर्व्वान् योधयामास मामकान्।
यथाप्रतिज्ञं योधानां राधेयः कृतवानपि। कुरूणामथ सर्व्वेषां कर्णः शत्रुनिसूदनः।
शर्म्म वर्म्म प्रतिष्ठा च जीविताशा च सञ्जय। तत् प्रभग्नं बलं दृष्ट्वा कौन्तेयेनामितौजसा।
राधेयो वाऽप्याधिरथिः कर्णः किमकरोद्युधि। पुत्त्रा वा मम दुर्द्धर्षा राजानो वा महारथाः। २९४५
॥ सञ्जय उवाच ॥ अपराह्णे महाराज सूतपुत्त्रः प्रतापवान्। जघान सोमकान् सर्व्वान् भीमसेनस्य पश्यतः।
भीमोऽप्यतिबलं सैन्यं धार्त्तराष्ट्रं व्यपोथयत्। अथ कर्णोऽब्रवीच्छल्यं पाञ्चालान् प्रापयस्व मां।
द्राव्यमाणं बलं दृष्ट्वा भीमसेनेन धीमता। यन्तारमब्रवीत् कर्णः पाञ्चालानेव मां वह।
मद्रराजस्ततः शल्यः श्वेतानश्वान्महाजवान्। प्राहिणोच्चेदिपाञ्चालान् कारूषांश्च महाबलः।
प्रविश्य च महत्सैन्यं शल्यः परबलार्द्दनः। न्ययच्छत्तुरगान् हृष्टो यत्र यत्रैच्छदग्रणीः। २९५०
तं रथं मेघसङ्काशं वैयाघ्रपरिवारणं। संदृश्य पाण्डुपाञ्चालास्त्रस्ता ह्यासन् विशाम्पते।
ततो रथस्य निनदः प्रादुरासीन्महारणे। पर्ज्जन्यसमनिर्घोषः पर्व्वतस्येव दीर्य्यतः।
ततः शरशतैस्तीक्ष्णैराकर्ण्यकर्णनिःसृतैः। जघान पाण्डवबलं शतशोऽथ सहस्रशः।
तत्तथा समरे कर्म्म कुर्व्वाणमपराजितं। परिवव्रुर्म्महेष्वासाः पाण्डवानां महारथाः।
तं शिखण्डी च भीमश्च धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः। नकुलः सहदेवश्च द्रौपदेयाश्च सात्यकिः। २९५५
परिवव्रुर्ज्जिघांसन्तो राधेयं शरवृष्टिभिः। सात्यकिस्तु तदा कर्णं विंशत्या निशितैः शरैः।
अताडयद्रणे शूरो जत्रुदेशे नरोत्तमः। शिखण्डी पञ्चविंशत्या धृष्टद्युम्नश्च सप्तभिः।
द्रौपदेयश्चतुःषष्ट्या सहदेवश्च सप्तभिः। नकुलश्च शतेनाजौ कर्णं विव्याध सायकैः।
भीमसेनस्तु राधेयं नवत्या नतपर्व्वणां। विव्याध समरे क्रुद्धो जत्रुदेशे महाबलः।
अथ प्रहस्याधिरथिर्व्याक्षिपद्धनुरुत्तमं। मुमोच निशितान् बाणान् पीडयन् सुमहाबलः। २९६०
तान् प्रत्यविध्यद्राधेयः पञ्चभिः पञ्चभिः शरैः। सात्यकेस्तु धनुश्छित्त्वा ध्वजञ्च भरतर्षभ।
तत्तथा नवभिर्व्वाणैराजघान स्तनान्तरे। भीमसेनं ततः क्रुद्धो विव्याध त्रिंशता शरैः।
सहदेवस्य भल्लेन ध्वजञ्चिच्छेद मारिष। सारथिञ्च त्रिभिर्व्वाणैराजघान परन्तपः।
विरथान्द्रौपदेयांश्च चकार भरतर्षभ। अक्षणोर्निमेषमात्रेण तदद्भुतमिवाभवत्।
विमुखीकृत्य तान् सर्व्वान् शरैः सन्नतपर्व्वभिः। पाञ्चालानहनच्छूरांश्चेदीनाञ्च महारथान्। २९६५
ते बध्यमानाः समरे चेदिमत्स्या विशाम्पते। कर्णमेकमभिद्रुत्य शरसङ्घैः समार्पयन्।
तान् जघान शितैर्व्वाणैः सूतपुत्त्रो महारथः। एतदत्यद्भुतं कर्म्म दृष्टवानस्मि भारत।
यदेकः समरे शूरान् सूतपुत्त्रः प्रतापवान्। यतमानान् परं शक्त्या योधयानांश्च धन्विनः।
पाण्डवेयान्महाराज शरैर्व्वारितवान्रणे। तत्र भारत कर्णस्य लाघवेन महात्मनः।